

saaledes som de i de forudgaaende Aar havde viist sig, overskredet 50,000 Rb.; dertil kommer, at der var den meest afgjorte Nødvendighed for meget betydelige Bygningsarbejder ved Theatret, som ere udførte, uden at der har været Spørgsmaal om i den Anledning at gjøre Forslag til eller Forbring paa et forøget Tilskud, uagtet deres meget store Omfang. Der er idag talt om Gjenstande, som jeg ogsaa har i Erindringen fra en tidligere Tid — jeg havde ikke troet, at den skulde følge mig saalænge eller saa langt — nemlig Eggeskabene i Geheimearchivet. Det har glædet mig, at den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (G. Winther) har taget sig af disse Skabe, og jeg haaber, at han vil kunne bringe det dertil, at de blive anstafte. Han anførte som en Grund, der skulde kunne lede til at naae det hidtil frugtesløst efterstræbte Resultat: at faae bemeldte Eggeskabe, at Folk ved at gaae op i Geheimearchivet selv kunde see, hvorledes det forholdt sig, og forvisse sig om det paa-trængende Nødvendige i at anskaffe Skabene, og han udtalte, at det, efterat han personlig havde taget Forholdene i Dieslyn, ikke havde været ubelukkende „Skjønhedshensyn“, der havde været det herskende hos ham, — hvad han vistnok ei heller vil være udsat for, at man troer — men Hensyn til det Nyttige, Passende og Sømmelige, hvilken Benævnelse det nu var han nu brugte. — Hvad nu de Forandringer angaaer, som maatte skee ved Theatret, er det saa heldigt, at der ikke, medens jeg stod i Spidsen for Kultusministeriet, blev i den Henseende foretaget Noget, uden at der hos Rigsdagen var det fuldstændigste Kjendskab til Forholdene, og blev givet den allergrundigste Leilighed til at see og lære dem at kjende, og hvad der skeete, skeete først, da der var kommet en saadan Opfattelse deraf tilstede, at det ikke

kan Andet end falde høist befyndeligt, at man nu bagefter udtaler sig, som om det var Skade, at disse Mangler ere afhjulpne, som om det var Noget, man kunde have ladet være, eller som burde have været udsat, indtil der var lagt andre og større Planer. Da der i 1855 var Spørgsmaal om Ombygningen af Tilskuerpladsen, var det kommet saavidt, at der her i Salen uimodsagt blev fremhævet af et Medlem som en Grund og en afgjørende Grund — og det viste sig ogsaa som en saadan — til at bevilge det forlangte Beløb, at man efter hans Formening var udsat for hver Aften at kunne faae en extraordinair Forestilling derved, at 2den Etage faldt ned i 1ste og begge ned i Parterret. Det blev udtalt saaledes, og det viste sig, da Forandringen af Theatret paabegyndtes, at der var en større Fare derfor, end man maatte selv troede; det viste sig, at der var en saa stor Opforbring til at foretage en Forandring — om ikke i det Omfang, som bemeldte Medlem sigtede til — for ikke at risikere idetmindste en partiel Nedstyrting, at der ikke kunde være Tale om en Opsættelse. — Selve Forandringen udvidede paa den Maade Pladsernes Antal og gav i den næstpaafølgende Tid, ligesom ogsaa nu, Afgang til en saa meget større Indtægt, at jeg tør sige, at det, der er anvendt dertil, er fuldkomment blevet indbundet ved hvad der er kommet ind mere i de fra den Tid forløbne Aar, end der ellers vilde være kommet ind, hvilket i og for sig fuldkommen retfærdiggjør den foretagne Forandring, selv om de nævnte Farer ikke havde været for Haanden. Hvad dernæst angaaer Forandringerne ved Scenen og Foyerbygningen, da var den samme Afgang og Frihed til at gjøre sig bekendt med Forholdet tilstede, og der maa endnu være Forskjellige her i Salen, som da have besøgt og beseet Localerne.